

CELAL AKBAŞ

Ela'nın NEŞELİ Günlüğü

Robotik
Dünyaya İlk
Adım

7.
Kitap

MAVİ
KIRPI

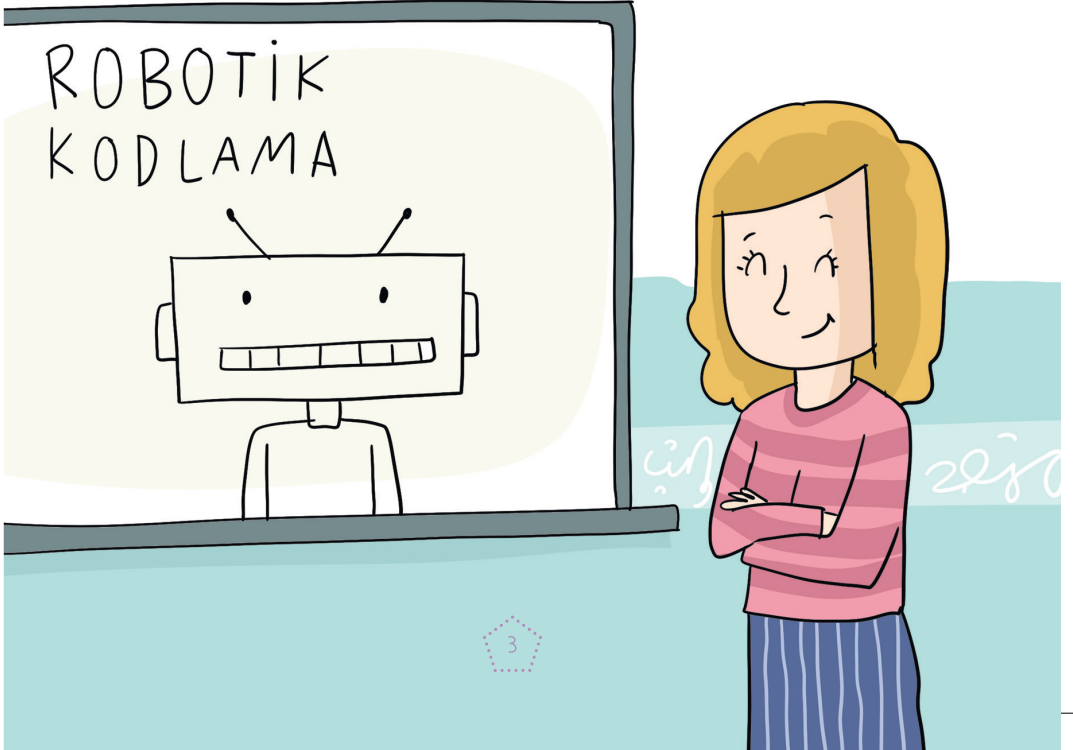

Sevgili Günlük,

Bizim okulda bir robot heyecanı başladı, sorma gitsin!

Okul müdürümüz ve yeni bilişim öğretmenimiz sınıfımıza geldi. Özel bir proje kapsamında robotik kodlama öğrenecekmışiz. Nasıl oldu bilmiyorum beni de bir robot merakı sardı.

Öğretmenim çok dikkatlisin, çabuk öğreniyorsun, dedi. Yakında kendi robotumu yapacağım. **Düşünsene her**

işimi yapan bir robotum olsa! Benim yerime ödev bile yapardı.

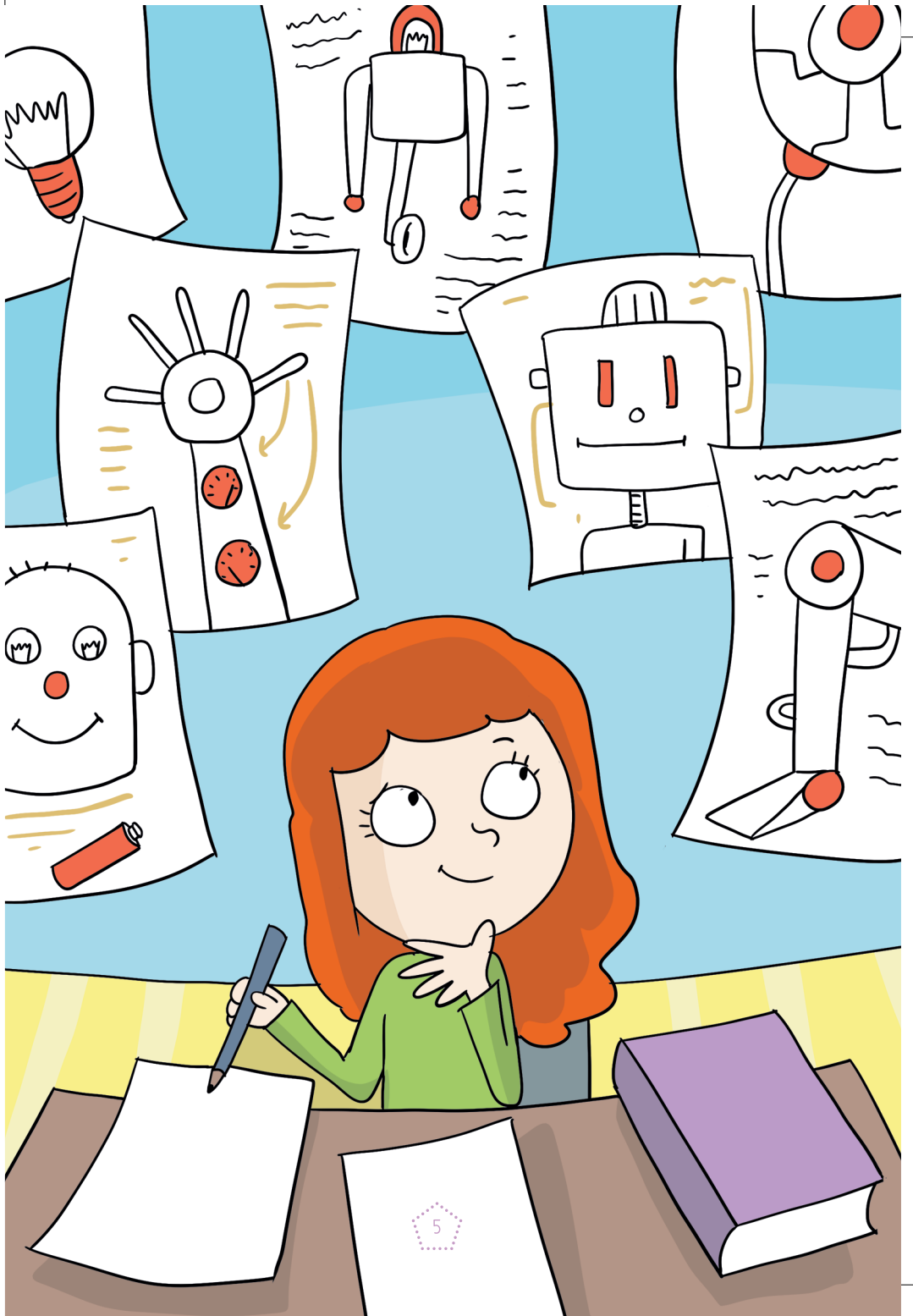
Robotik kodlamayı öğrenmeye başlayalı aklım fikrim robotlardaydı. Bu akşam da elime bir sürü kâğıt alıp odama geçtim. Bizimkiler çok şaşır-mıştı bu hâllerime.

Robotlar hayatımızı kolaylaştırı-yormuş. Ben de bir robot yapmayı ka-fama koymuştum. Çizimleri uzun uzun planladıktan sonra robotum için ge-rekli parçaların listesini hazırladım.

Bizim evin yakınlarında bir hurdalık vardı. Orada aradığım birçok parça-yı bulabilirmişim. Babam beni erkenden hurdaliğa götürecekti.

Sabah erkenden hurdaliğa gitmek için yatağımdan nasıl fırladım gör-meliydin.

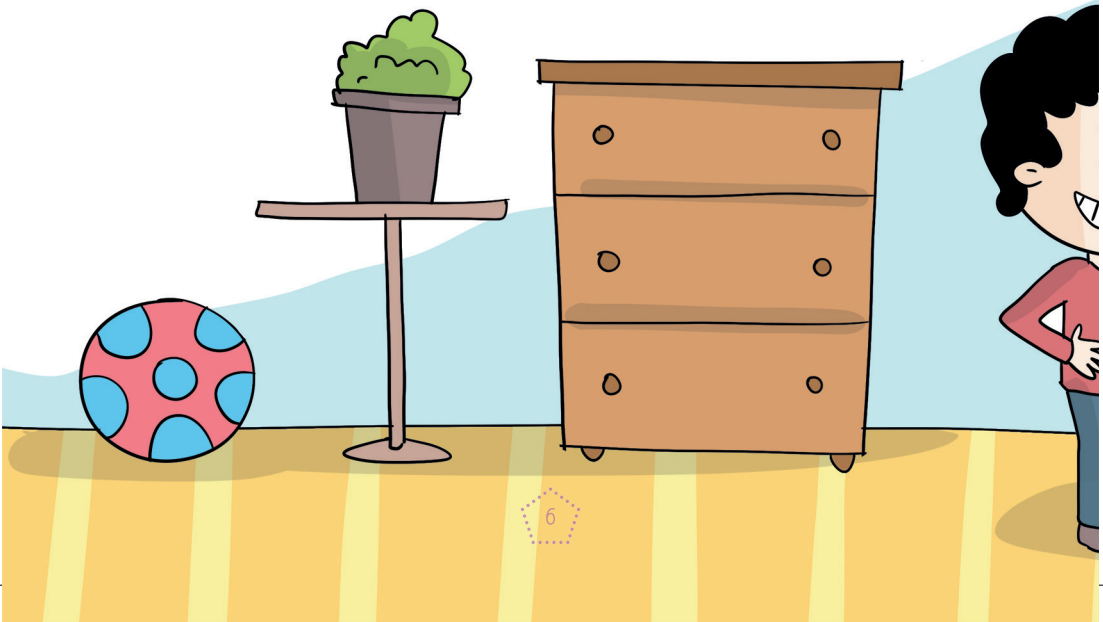
Annem kahvaltı yapmadan şuradan şuraya gidemezsin diye tutturmasa, sabah sabah hurdaliğa dalacaktım.

Hızlıca kahvaltımı bitirdim. Babam yanıma sırt çantası ve eldiven de almamız gerektiğini söyledi. Hazırlıklar tamamı. Hemen çıktık. Kısa bir süre sonra hurdalıktaydık.

Hemen hurdaların arasına daldım. Bana kalsa hepsiyle bir şeyler yapabiliirdim. Ancak biraz da babamın uyarılarıyla işime yarayacakları aldık.

Eve geldik. Bizim evin bahçesinde küçük bir kulübe var. Eşyaları buraya doldurduk. Hemen çizimlerimi getir-

meliydim. Koşarak odama girdiğimde gözlerime inanamadım.

Kardeşim robot çizimimin üzerine güneş çizmiş, yağmur çizmiş, çiçek böcek çizmiş. Çok üzüldüm ve kardeşime bir sürü bağırdım.

Babam da üzüldü. Ancak bir olaydan sonra çok fazla tepki vermek de doğru değilmiş. Çözüm yollarına bakacakmışız. Ağlamak, kızmak, bağırarak çözüm değilmiş.

- **Kızım, elbette emeğinin böyle heba olması bizi de üzdü. Ancak kardeşin küçük ve senin için önemli olduğunu anlayacak yaşta da değil.**

- **Tamam baba tamam. Sen hep onu koru.**

Babam birden sustu. Başını öne eğdi. O sırada paslı ellerini iki yana açınca içim çok kötü oldu. Hemen özür diledim. Babam saatlerdir benim projem için uğraşmıştı.

- **Çok özür dilerim babacığım. Nasıl olsa hepsi hafızamda saklı! Tekrar çizerim.**

Hemen odama geçip çizimleri yeniden yapmaya başladım. Üstelik bu seferki daha da güzel olmuştu. Çizimle-